

Bijící andělé

Adrian Ebens

Bijící andělé

Adrian Ebens

Vytištěno služebností

maranathamedia.cz

Vytištěno v listopadu 2016
Aktualizováno v únoru 2019

Obsah

Bijící andělé	5
Bileám	5
Jak to tam (v zákoně) čtete?	11
Přirozená reakce	13
Kristus jako náš Dokonalý příklad	14
Zákon – přepis Božího charakteru.....	16
Soudní zabíjení opakem vraždy?.....	17
Sčítání lidu izraelského.....	22
Hřích se rozhojnil	23
Mor je podpisem nepřítele	26
Meč Syna Božího	27
Zničení asyrské armády.....	31
Herodova smrt	35
Ničivá síla dobrých a zlých andělů.....	38
Čtení v kontextu	39
Satan – zhoubce prvorozených v Egyptě	40
Zdi Jericha	42

Bijící andělé

Budete-li hledat slova *anděl* a *bití* v Písmu svatém, narazíte na čtyři biblické příběhy.

1. 22. kapitola Numeri. Bileám a oslice. Bileám bil oslici, jež viděla anděla.
2. 24. kapitola 2. Samuelovy. David sčítal izraelský lid a 70000 lidí bylo ubito andělem Božím.
3. 2. Královská 19:35 a Izaiáš 37:36. Pobití asyrské armády o 185 000 mužích andělem Božím.
4. Skutky 12:23. Anděl Boží udeřil Heroda za jeho hřích.

Bileám

V prvním příběhu ten anděl nikoho neuhodil či nezabil, nýbrž sám Bileám (v překladu BKR Balám) bil svou oslici, když se zastavila ze strachu z anděla. Ten anděl tam před Bileámem stál s mečem a stál mu v cestě jako protivník.

Numeri 22:22-23 Bůh vzplanul hněvem, že Bileám šel; **Hospodinův anděl** se mu postavil do cesty jako **protivník** [satan].^{t15} On jel na své oslici a s ním byli dva jeho služebníci. Oslice uviděla Hospodinova anděla, jak stojí na cestě a v ruce má tasený meč. Oslice uhnula z cesty a šla polem. Bileám však oslici bil, aby se vrátila na cestu.

^{t15} h.: satan; ovšem srv. 1S.29:4; 1Kr.5:18; 1Kr.11:14

Balám (Bileám) nevěděl o Andělovi, který mu stál v cestě. Když se oslice stočila na stranu, Balám se rozzlobil.

Nu 22:29 Bileám oslici řekl: Vždyť se mi vysmíváš! **Kdybych měl s sebou meč, tak bych tě teď zabil.**

Je to až poté, co Balám prohlásí, že zabije oslici mečem, co mu jsou otevřeny oči a on spatří toho anděla s vytaseným mečem. Pojem *Anděl Páně* (*Anděl Hospodinův*) se často odkazuje na Krista (viz Ex 3:2; 3:14; 23:20; 32:34). Kristus říká Balámovi

Nu 22:33 Oslice mě uviděla a takto třikrát přede mnou uhnula. Kdyby přede mnou neuhnula, ano, tebe bych teď zabil, a ji bych nechal naživu.

K doplnění tohoto obrazu si všimneme důležitého detailu týkajícího se Baláma.

Když Balám byl vyzván, aby zlořečil Izraeli, nebylo mu to dovoleno, neboť Pán neviděl žádný zločin v Jákobovi a žádnou vinu v Izraeli. **Ale Balám, který se již podvolil pokušení, stal se teď docela satanovým nástrojem.** Rozhodl se tedy, nepřímou cestou udělat to, co mu Bůh nedovolil učinit přímou cestou. [5T 598]

Balám věděl, že to dílo neměl dělat. Plně se stal satanovým nástrojem a skrze setkání s tím Andělem je Balámův charakter odhalen jako takový, který by zabíjel mečem. Ten Anděl se jeví jako protivník, což v hebrejštině znamená *satan* a On se objevuje s taseným mečem, takže vlastně Kristus má vzezření Baláma, který je naplněn duchem satana a má ve svém srdci ducha zabíjení. Je očividné, že Kristus se nesnažil zabít Baláma, protože po tomto setkání nechal Baláma jít dál a dělat, co si Balám přeje. Kristus ho přišel varovat a postavit se jeho sestupné cestě do záhuby.

Balám vděčil za ušetření svého života nebohému zvířeti, s nímž tak krutě nakládal. Muž, který o sobě tvrdil, že je prorokem Hospodinovým, který prohlašoval, že jeho oči jsou otevřené a že vidí Všemohoucího, byl hrabivostí a ctižádostivostí tak zaslepen, že neviděl anděla Božího, ač ho vidělo jeho zvíře. „Těmto nevěřícím zaslepil bůh tohoto světa mysl“ 2. Korintským 4:4. Přemnozí jsou takto zaslepeni! **Derou se vpřed po zakázaných cestách, přestupující božský zákon, a nevidí, že Bůh a jeho andělé jsou proti nim. A jako Balám se otopují na ty, kdož je chtějí zachránit před zkázou.** PP 442.4 {PP 329.5}

Kristus se Balámovi zjevil tak, jako se choval sám Balám (Kristus jako zrcadlo). To bylo ve snaze zabránit Balámovi, aby se zničil. Toto je proces zákona, který způsobuje rozhojnění hříchu, aby se skrze pokání mohla rozhojnit milost. Balám žel v průběhu tohoto procesu pokání nečinil. Kristus zakoušel utrpení ve všech zlých věcech, které Balám dělal, a když se Balám vzbouřil, tehdy se mu Kristus obrátil v nepřítele.

Iz 63:9-10 V každém jejich soužení měl soužení i on. Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval. On je ve své lásce a ve svém soucitu vykoupil. Zvedal je a nosil je po všechny dávné dny. Ale oni byli vzpurní a zarmucovali jeho svatého Ducha. **Tedy se jim změnil v nepřítele** a sám proti nim bojoval.

To hebrejské slovo pro *obrátil* či *změnil* je v nífálu, což v tomto případě dává smysl *jsouce obrácen/měněn*, a v tomto případě se Kristus jevil jako nepřítel a to kvůli Balámovým činům. Protože Balám nebyl činitelem Božího slova, on v podstatě hleděl na svou přirozenou tvář v zrcadle.

Jk 1:23 Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář.

Pro srovnání vidíme, že když se Kristus zjevil Jozuovi s taseným mečem, tak jako nepřítel nevypadal, ale Kristus i tak měl podobu, jakou měl Jozue a to jako voják.

Jozue 5:13 I stalo se, když byl Jozue u Jericha, že pozvedl své oči, rozhlédl se a hle, **naproti němu stojí muž a v ruce má tasený meč**. Jozue šel k němu a zeptal se ho: Jsi s námi, nebo s našimi protivníky?

Když se Jozue stáhl od izraelských vojsk, aby rozjímal a modlil se o Boží přítomnost, uviděl muže vznešeného vzrůstu, oblečeného do válečných oděvů, **který měl v ruce tasený meč**. Jozue v něm nepoznával jednoho z izraelských vojsk, a **ten přesto nevypadal, že by byl nepřítelem. Ve své horlivosti ho Jozue oslovil: "Patříš k nám, nebo k našim nepřítelům?"** "Nikoli," odpověděl on. "Já jsem vůdce Hospodinova vojska. Teď jsem tu." **Jozue padl tváří k zemi a poklonil se.** [348] "Jaké příkazy má můj pán pro svého služebníka?" zeptal se. Vůdce Hospodinova vojska na to Jozuovi řekl: "Zuj si obuv z nohou, neboť místo, na němž stojíš, je svaté." A Jozue to udělal. { 1SP 347,3 }

Kristus se Balámovi zjevil jako nepřítel, protože Balám byl Kristovým nepřítelem. Jozuovi se však Kristus nezjevil jako nepřítel, poněvadž Jozue nebyl Kristovým nepřítelem.

Ale co tím Kristus myslel, když řekl, že Baláma zabije?

Num 22:31 Hospodin odkryl Bileámovi oči, takže uviděl Hospodinova anděla, jak stojí na cestě a v ruce má tasený meč. Poklekl a poklonil se tváří k zemi. Hospodinův anděl se ho zeptal: Proč jsi takto třikrát bil svou oslici? **Hle, já jsem vyšel jako tvůj protivník [satan], neboť tato cesta je přede mnou pochybená^{t23}**. Oslice mě uviděla a takto třikrát přede mnou uhnula. Kdyby přede mnou neuhnula, ano, tebe bych teď zabil, a ji bych nechal naživu.

t23 n~: tuto cestu považuji za ukvapenou;

Oslice vycítila nebezpečí, když uviděla Krista stojícího v cestě. Prostřednictvím Balámových činů byl Kristus obrácen na Baláмова nepřitele, přitom ho chtěl zachránit před zkázou. Toto ubohé zvíře vnímalo, co se děje, lépe než Balám. To je stejné jako v době potopy. Zvířata cítila blížící se zkázu více než lidé.

Chování, které projevují mnozí němí tvorové, je velmi blízké inteligenci člověka -je to až tajemství. Zvířata vidí, slyší, milují, bojí se a trpí. {MH 315.3}

Jak ta ubohá oslice trpěla pod satanským hněvem Balámovým, když se ho snažila zachránit před nebezpečím. Ona byla němá ve smyslu řeči, ale ne ve smyslu pocitu. Ve skutečnosti byla více citlivější než Balám.

Kristus řekl Balámovi: *Hle, já jsem vyšel jako tvůj protivník* neboli satan. Jak je Kristus obrácen na satana? Není náhodou, že v předchozí kapitole Numeri jsme četli:

Num 21:8 Hospodin řekl Mojžíšovi: Udělej si ohnivého hada a umísti ho na korouhev. I stane se, že každý kdo je kousnut, když se na něj podívá, zůstane naživu.

Balám býval mohl pohlédnout na Krista s taseným mečem a mrzutou tváří, uvědomit si svůj hřích, vyznat ho a žít. Co však Balám udělal?

Num 22:34 Bileám řekl Hospodinovu poslu: Zhřešil jsem, neboť jsem nevěděl, že ty stojíš proti mně na cestě. Nyní, **jestliže je to zlé ve tvých očích**, vrátím se.

Balám věděl, že to, co dělá, nebylo dobré, avšak Kristu řekl: „je-li to v tvých očích zlé.“ Balám tohle varování ignoroval a nečinil pokání, a tak Kristus Balámovi poskytuje touhu srdce. Kristus jej nenutí, aby změnil svůj směr.

Nu 22:35 Hospodinův anděl řekl Bileámovi: **Jdi s těmi muži.** Ovšem jenom to slovo, které k tobě budu mluvit, to budeš mluvit. Bileám tedy šel s Balákovými knížaty.

Skutečnost, že Kristus dovolil Balámovi pokračovat v cestě, je důkazem toho, že Kristus neměl žádný motiv Baláma zabít, ale spíše ho konfrontovat s jeho hříchem. Jakmile Balám odmítl uznat tento hřích, bylo mu dovoleno pokračovat ve svém zničení. Jak ale v tomto bodě mohl Kristus způsobit Balámovu smrt? Balám byl plný satanského ducha a vina za jeho činy byla napsána všude kolem něj. Kdyby Kristus byl pohlédl na Baláma a přiměl ho, aby si vzpomněl na všechny své nepravosti, ta drtivá tíha jeho viny by ho bývala zabila. Meč Ducha by oddělil dřeň od kosti a Balám by se sesunul a zemřel stejně jako Ananiáš a Safira, když byli konfrontováni s jejich hříchem.

Jakmile budou otevřeny knihy záznamů a Pán Ježíš pohlédne na bezbožné, **všichni si uvědomí každý hřích, kterého se kdy dopustili. Plně si uvědomí, kde sešli z cesty čistoty a nevinnosti, jak je pýcha a vzpurnost vedla k porušování Božího zákona.** Pokušení, která podporovali tím, že si libovali v hříchu, požehnání, která zneužili, Boží poslové, kterými pohrdli, varování, která odmítli, nabídky milosti, které jejich vzpurné srdce zavrhl - **to všechno uvidí jakoby napsané ohnivým písmem.** {GC 666.2}

Vidíme tedy, že vzhled či vzezření Krista zcela závisí na stavu osoby stojící před ním. Když člověk není naplněn Kristovým Duchem, zákon funguje jako zrcadlo pro duši, aby odhalil hřích. Litera zabíjí za účelem, aby Duch mohl dát život. Zákon daný Kristem skrze Mojžíše zjevuje hřích, aby mohly být dány milost a pravda a skrze Krista, aby byly rozhojněny

V dalším příběhu David z pouhé pýchy touží spočítat své (vojenské) síly, aby Izrael povýšil nad ostatní národy. Výsledkem byla smrt 70 000 Izraelitů.

2. Samuelova 24:1 Hospodinův hněv znovu vzplál proti Izraeli a podnítil proti nim Davida slovy: Jdi a spočítej Izrael a Judu.

2. Samuelova 24:15,16 Hospodin uvedl mor na Izrael, od toho rána až do určeného času, a z lidu od Danu až po Beer-šebú zemřelo sedmdesát tisíc mužů. (16) Když anděl vztáhl svou ruku na Jeruzalém, aby ho ničil, Hospodin litoval zla a řekl andělu, který působil zkázu mezi lidem: Dost. Nyní odtáhni svou ruku. Hospodinův anděl byl u humna Aravny Jebúsejského.

Po prvním přečtení tento příběh odhaluje něco poměrně zneklidňujícího. Král kvůli své pýše spočítá lid a Bůh pak pošle anděla, aby zabil 70 000 lidí, následně však způsobeného zla lituje a upustí od dalšího zabíjení. Co je ještě podivnější, je, že v 2. Samuelově 24:1 Bůh vlastně Davidovi řekne, aby Izraelity spočítal. To napovídá, že sám Bůh byl zodpovědný za to, co následovalo. Pro ty, jež věří, že Bůh je láska, vyvstává otázka: „O čem jen tento příběh je?“

I když tenhle další příběh zahrnuje smrt více lidí, zdánlivě je jednodušší jej přijmout, neboť tito lidé přece usilovali o smrt Božího lidu a byli jedněmi z nejhorších postav na zemi. Asyřané stahovali lidi z kůže za živa a napichovali je na kůly. Takto násilné chování proti Božím následovatelům by mohlo utlumit ten problém použití smrtelného násilí, které bylo vykonáno Božími anděly.

2. Královská 19:35 I stalo se oné noci, že vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc mužů. Když lidé časně ráno vstali, hle, ti všichni byli dočista mrtví.

Inspirace dodává tomuto příběhu poznámku:

Pod Božím vedením mají (andělé) nesmírnou moc. Při jedné příležitosti vyhladili na Kristův příkaz za jedinou noc sto osmdesát pět tisíc mužů asyrské armády. DA 702 {TV 447.1}

Domnělým prostým čtením těchto prohlášení bychom zjistili, že andělé Boží zabili 185 000 asyrských vojáků. Zdá se to naprosto logické; že když lá

výhruška usiluje zabít Boží lid, potom by se těmto vojákům za jejich vražedné nastrojení mělo dostat trestu smrti.

Poslední příběh je spojen s Herodem. Zvážíme-li všechny skutky, kterých se dopustil, zdá se být Herodes tím nejlepším kandidátem pro smrt.

Skutky 12:21-23 Ve stanovený den se Herodes, oděn královským rouchem, posadil na řečnické podium a začal k nim mluvit (22) Lid volal: „To je hlas Boží, a ne lidský!“ (23) A ihned jej udeřil Pánův anděl za to, že nevzdal slávu Bohu: byl rozežrán červy a zemřel.

Herodes zabil Janova bratra Jakuba a měl v úmyslu zabít také Petra. Všimněte si, co o tomto příběhu říká inspirace.

Stejný anděl, který sestoupil z nebe, aby zachránil Petra, přinesl Herodovi poselství o Božím hněvu a soudu. Dotkl se Petra, aby ho probudil ze spánku; bezbožnému králi však zasadil jinou ránu. Svým úderem ho pokořil a vykonal trest všemocného Boha. **Herodes zakusil trestající Boží soud a umíral za velkého duševního a tělesného utrpení.** AA 152.1 {PNL 86.6}

Je jasné, že to byl dobrý anděl, jenž Heroda ubil. Je také jasné, že se jednalo o trest Nejmocnějšího a o odvetný akt Božího soudu. Odvetou se myslí vyrovnání či kompenzace za vykonané skutky. Bylo by nesmírně jednoduché naše hledání v tomto bodě ukončit a utvořit si závěr, že ano, Bůh vsutku posílá své dobré anděly, aby usmrcovali zlé osoby. I přesto, že první příběh je složitější, následující dva o Asyřanech a Herodovi se zdají být nezpochybnitelné a předpokládat něco jiného, by znamenalo zduchovnit (spiritualizovat) Bibli tak, aby to odpovídalo myšlence, že Bůh je tak milostivý, že by něco takového nikdy nevykonal.

Jak to tam (v zákoně) čtete?

Kdybychom zde naše hledání ukončili, bezpochyby bychom narušili pravidla výkladu Bible, jež jsou stanovena pro ty, kteří káží poselství tří andělů (trojandělské).

Ti, jež jsou oddáni hlásání třetího andělského poselství, studují v Písmu svatém podle stejného vzorce, jež si osvojil i Otec Miller. V krátké knize nazvané „Vize proroctví a jejich chronologie,“ Otec Miller poskytl následující jednoduchá, avšak důležitá, pravidla pro studium a výklad Bible:

„1. Každé slovo musí mít patřičnou souvislost s tématem uvedeným v Bibli. 2. Celé Písmo je nepostradatelné, a lze jej pochopit usilovným nasazením a studiem. 3. Nic, co je zjeveno v Písmech, nemůže nebo nebude utajeno před těmi, kteří prosí ve víře, aniž by pochybovali. 4. **Chcete-li porozumět doktríně, sesbírejte všechna Písma, které se zkoumaného předmětu týkají; pak nechte, ať má každé slovo svůj náležitý význam; a pokud dokážete zformulovat svou teorii bez rozporu, pak se nemůžete mýlit.** 5. Písmo musí být svým vlastním vykladačem, protože je samo o sobě pravidlem. Pokud budu závislý na učiteli, aby mi jej vysvětlil, a on bude hádat jeho význam, nebo mít touhu jej vysvětlit dle svého sektářského vyznání, nebo bude chtít být považován za mudrce, pak bude mým pravidlem jeho hádání, touha, vyznání nebo moudrost, a ne Bible..“ {RH, 25. listopad 1884, část 24}

Vytvoříme-li si závěr *předtím*, než si shromáždíme všechny body a následně tento závěr využijeme k ignorování bodů, které zdánlivě říkají něco jiného, poté nenásledujeme Millerova pravidla, a tedy již přestáváme kázat trojandělské poselství. O tomto bodě je velmi důležité přemýšlet.

Jak smíříme tyto příběhy pomocí následujících prohlášení?

Matouš 5:44 Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře číňte těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují.

Lukáš 9:54-56 Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom přikázali ohni sestoupit s nebe a zahubit je jako to učinil i Eliáš? (55) Obrátil se a pokáral je. Řekl: „Nevíte, jakého jste ducha.“ (56) Neboť Syn člověka nepřišel lidské duše zahubit, ale spasit.“ Šli tedy do jiné vesnice.

Matouš 26:52 Tehdy mu Ježíš řekl: „Vrat' svůj meč na místo, neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou.

2. Petřův 3:9 Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž je k vám shovívavý, nechťeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.

Přirozená reakce

Přirozenou odpovědí na příkaz lásky k našim nepřátelům je, že i když nám je přikazováno milovat své nepřátele, na druhé straně Bůh, jakožto právoplatný soudce vesmíru, má právo a zodpovědnost ve své říši sjednat pořádek a disciplínu. Jako Jeho podřízení musíme milovat naše nepřátele a důvěřovat, že nás Bůh ochrání a bude-li to nezbytné, zabije ty, jež nás ohrožují.

Zadruhé můžeme prohlásit, že při pobytu Ježíše na zemi jeho posláním nebylo lidi zahubit, ale spasit. Možná můžeme také říct, že jakmile bylo Jeho dílo na zemi hotovo, existovaly i jiné aspekty Jeho služby, jež musely být naplněny. Jak poukazuje Písmo svaté:

Kazatel 3:3 Čas zabíjet a čas uzdravovat, čas bořit a čas stavět.

Deuteronomium 32:39 Nyní pohleďte, že já, já jsem to, a není Bůh mimo mě. Já nechávám zemřít a oživuji, zdeptal jsem, já i uzdravím; není, kdo by vysvobodil z mé ruky.

Zvážíme-li tuto perspektivu, bude možné uvidět Ježíše jakožto mocného Generála, který učinil ze svých vojáků posly smrti ozbrojené smrtícími zbraněmi. Na tuto myšlenku nás snadno přivedou následující texty.

Exodus 15:3 Hospodin je válečník, Hospodin je jeho jméno.

Joshua 5:13,14 I stalo se, že když byl Jozue u Jericha, že pozvedl své oči, rozhlédl se a hle, **naproti němu stojí muž a v ruce má tasený meč**. Jozue šel k němu a zeptal se ho: Jsi s námi, nebo s našimi protivníky? (14) On řekl: Ne. Jsem přece velitel Hospodinova zástupu. Právě jsem přišel. **Nato Jozue padl tváří k zemi a klaněl se**. Zeptal se ho: Co můj Pán promluví ke svému otroku?

Žalmy 2:4-9 **Ten, jenž trůní na nebesích, se směje. Panovník se jim vysmívá.** (5) Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je vyděsí. (6) Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře. (7) Přednesu Hospodinovo ustanovení. Řekl mi: Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil (8) Požádej mě a dám ti národy do dědictví. Tvým vlastnictvím budou i končiny země. (9) **Roztlučeš je železnou holí a jako hliněnou nádobu je roztříštíš.**

Ezechiel 9:1,2,5,6 Pak on na mě hlasitě zavolal: Přiblížili se dozorcí města, každý se svou zkázonosnou zbraní v ruce. (2) A hle, šest mužů přichází cestou od Horní brány, která je obrácena k severu, **každý má v ruce svou ničivou zbraň** a jeden muž uprostřed nich oděný lněným oděvem s písarským kalamářem na svých bedrech. Přišli a postavili se vedle bronzového oltáře... (5) A oněm řekl, jak jsem slyšel: **Procházejte městem za ním a pobíjejte; vaše oko ať se neslituje, nemějte soucit.** (6) **Starce, mládence, pannu i malé dítě a ženy zabíjejte** až do úplného vyhubení, ale k žádnému člověku, na kterém je ta značka, nepřistupujte. Začnete od mé svatyně. Začali tedy mezi staršími muži, kteří byli před domem.

Zjevení 16:1-3 Tu uslyšel mocný hlas ze svatyně, který těm sedmi andělům říkal: „Jděte a vylejte těch sedm misek Božího hněvu na zem.“ (2) První z nich odešel a vylil svou misku na zem, a na lidi, kteří měli cejch šelmy a kteří se klaněli jejímu obrazu, přišly zlé a zhoubné vředy. (3) Druhý anděl vylil svou misku do moře, a změnilo se v krev jako krev mrtvého a všechna živá duše, která byla v moři, zemřela.

Tím předloženým obrázkem nám je mocný Syn Boží s pozvednutým mečem, jenž se chystá učinit to, co musí být vykonáno. Mohlo by dojít k otázkám, proč poslal muže s vražednými zbraněmi, aby zabíjeli panny a malé děti, ale předpokládané domáhání se prostého čtení Písma svatého napovídá, že přesně takto by to mělo být chápáno, i když jde o velmi násilný akt.

Kristus jako náš Dokonalý příklad

Přijmeme-li tuto pozici, čelíme velkému problému. Jestliže Syn Boží jak dává rozkazy a používá-li také smrtící sílu, aby se vypořádal s hříšníky, dostáváme se do problémů s tím, aby byl Ježíš našim dokonalým příkladem k následování, pokud ovšem nevstoupíme do říše myšlenek s vědomím, že

Bůh povolává lidi, aby chránili Jeho čest zabíjením těch, kdo jsou Jeho nepřáteli. Je Ježíš stejným včera, dnes a navždy, jak tvrdí Písmo svaté nebo odhaluje části sebe podle potřeby v určitých situacích? Jaký příklad nám dal Kristus k následování?

1. Petrův 2:21-23 K tomu jste přece byli povoláni, neboť i **Kristus trpěl za vás a zanechal vám příklad, abyste šli v jeho šlépějích.** (22) On, se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech. (23) Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.

Kristus je našim vzorem, dokonalým a svatým příkladem, jenž nám byl předán k následování. Rukopis 65, 1894

Bůh nenechal nic, co pro nás mohl udělat, nedokončeno. Poskytl nám dokonalý příklad Svého charakteru prostřednictvím povahy svého Syna; a dílem Kristových následovníků je, jak budou hledět na neporovnatelnou znamenitost Jeho života a charakteru, růst do Jeho podoby. Při pohledu na Ježíše a díky odpovědi na Jeho lásku budou odrážet Kristův obraz. (Review a Herald, 15. únor 1898)

Přijmeme-li Ježíše jakožto toho mocného generála, jenž využívá smrtonosnou sílu proti svým nepřátelům, potom se v našich myslích při čtení těchto řádků rozhoří souboj:

Matouš 5:39-44 Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář. (40) A tomu, kdo se s tebou chce soudit a vzít ti košili, nech i plášť. (41) A když tě někdo bude nutit k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. (42) Tomu, kdo tě žádá, dej a od toho, kdo si od tebe chce vypůjčit, se neodvrať. (43) Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Budeš milovat svého bližního a nenávidět svého nepřítele. (44) Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře činite těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují.

Není potom tedy správné ptát se: „Žádáš nás o lásku pro naše nepřátele, zatímco své nepřátele odsuzuješ k smrti, kdy se ti líbí, je tohle fér?“

Na hlubším stupni budou ti, kteří věří v Ježíše, obdařeni Jeho Duchem. To znamená, že veškeré vlastnosti, kterými Ježíš oplývá, budou předány i těm, jež Jej následují.

Galatským 4:6 A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: „Abba, Otče.“

1. Janův 3:2 Milovaní, nyní jsme děti Boží; a ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se zjeví, budeme mu podobni, protože ho uvidíme takového, jaký je.

Dá nám Ježíš pouze část sebe – část, která miluje Jeho nepřátele a potlačuje tu, jež je vraždí a upaluje zaživa? Je to vůbec možné? Zde je jádro problému:

Ježíš má právo a zodpovědnost za zničení těch, kteří neustále setrvávají v bezbožnosti proti Němu a Jeho Otci.	Ježíš je našim dokonalým příkladem a my jsme povoláni, abychom napodobovali každý aspekt Jeho života, jak byl odhalen v Písmu.
--	--

Zákon – přepis Božího charakteru

Přidejme k tomuto ještě další dimenzi. Desatero je odhalením či zjevením Božího charakteru.

Desatero vyjadřuje Boží povahu. Ztělesňuje zásady jeho království. Kdo odmítá přijmout tyto zásady, připravuje se sám o Boží požehnání. COL 305 {PM 155.83}

Bůh požaduje od svých dětí dokonalost. Zákon představuje Boží charakter a je měřítkem lidských povah. Bůh seznamuje všechny s tímto věčným měřítkem, aby se nikdo nemýlil, jaký druh lidí chce mít ve svém království. COL 315 {PM 161.2}

Boží Zákon je přepisem jeho charakteru; zobrazuje Boží povahu (přirozenost). Jako v Kristu vidíme jas Jeho slávy, dokonalý obraz Jeho osoby, tak stejně v zákonu jsou odhaleny vlastnosti Otce. ST 30. prosinec 1889

Bůh dá na vědomí všem, kdekoliv je slyšen Jeho hlas, že spravedlnost, kterou Kristova poslušnost propůjčuje věřícímu, je ta spravedlnost popsaná v zákoně vyhlášeném na Sinaji. Ani jediné písmeno nemůže být změněno. **Je to přesné vyobrazení (fotografie) Božího charakteru v Kristu.** E.J Waggoner, Věčná smlouva 343.1

Ježíš nám říká, že dodržuje přikázání svého Otce.

Jan 15:10 Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako **já jsem zachoval přikázání svého Otce** a zůstávám v jeho lásce.

Zahrnuje to také přikázání, které říká „nezabiješ“? Prozkoumáme-li život Ježíše na zemi, zjistíme, že nikdy nikoho nezabil.

„Herodes a bezbožné authority zabili Spravedlivého, ale **Kristus nikdy nikoho nezabil** a my smíme přičítat toho ducha perzekuce - protože jako lidé chceme svobodu svědomí – k jeho počátku – tj. Satanovi.“
Ms62-1886.64

Odhalił pozemský život Ježíše plně Boží charakter (povahu)?

Jedině on mohl lidem zjevit Otce a učedníci měli velikou přednost být více než tři roky přímými svědky tohoto zjevení. DA 664 {TV 425.3}

Charakter Boha byl zcela odhalen v Jeho Synu, celá škála možností nebes je vyobrazena pro přijetí člověka v Synu toho Nekonečného. ST 30. prosinec 1889

Takový je charakter Krista, jak se projevil v Jeho životě. Tohle je ten charakter Boha. Ze srdce Otcova vylévají se v Kristu proudy božské lásky na každého člověka. Ježíš, milosrdný a laskavý Spasitel, je Bohem, „který se zjevil tělesně“ 1. Timoteovi 3:16. SC 12 {CK 9.4}

Soudní zabíjení opakem vraždy?

Vedou se spory o to, že soudní zabíjení není vražda, a že Desatero přikázání nás učí „nezavraždíš/nezabiješ“. Zde je jedno vysvětlení vyjadřující tento bod:

Pro slova „vražda“ a „zabití“ existují dvě různá hebrejská slova (ratsakh, mut) a dvě řecká slova (phoneuo, apokteino). **Jedno znamená „usmrtit“ a druhé „zavraždit“**. To druhé slovo je to, jež je zakázáno

Desaterem přikázání, nikoli to první. Slovo ratsakh má ve skutečnosti širší definici než anglické slovo „vražda“. Výraz ratsakh také zastřešuje úmrtí z neopatrnosti nebo zanedbávání, ale nikdy se nepoužívá při popisu zabíjení během války. Proto většina moderních překladů vyjadřuje šesté přikázání jako „Nezavraždíš“ místo „Nezabiješ“. Může však nastat velmi velký problém v závislosti na tom, který překlad člověk studuje. Stále populární verze King James Version tlumočí ten verš jako „Nebudeš zabíjeti“, a tím úplně otevírá dveře ke zcela nesprávnému výkladu verše. **Pokud zamýšlený význam „Nezabiješ“ byl právě ten - žádné zabíjení - znamenalo by to, že veškeré krveprolévání schválené Bohem a provedené izraelským národem bude v rozporu s Božím přikázáním** (Deuteronomium 20). Bůh však neporušuje svá přikázání, takže verš zjevně nevolá po úplném moratoriu odejmutí dalšího lidského života.

<https://www.gotquestions.org/you-shall-not-murder.html>

Pečlivé prozkoumání Písma ukazuje, že tento argument je nepravdivý. Zprvé, v samotném vysvětlení pisatel uznává, že *ratsach* neznamená pouze vraždu, ale smrt při nehodě, čemuž říkáme zabití. To není vražda.

Num 35:22-25 **Jestliže však někdo srazí někoho náhle bez nepřátelství či na něj hodí jakýkoliv předmět bez zlého úmyslu** anebo na něj nechá z nepozornosti padnout jakýkoliv kámen, kterým je možno usmrtit, takže zemře, ačkoliv nebyl jeho nepřítelem a neusiloval o jeho zlo, tehdy bude pospolitost soudit mezi tím, kdo zabil, a krevním mstitelem podle těchto právních nařízení. **Pospolitost vysvobodí vraha [H7523 ratsach] z ruky krevního mstitele** a pospolitost jej přivede zpět do jeho útočištného města, kam utekl. V něm zůstane do smrti velekneze, který byl pomazán posvátným olejem.

Dt 4:42 aby tam mohl utéct vrah [H7523 ratsach], který **neúmyslně zabije svého bližního**, aniž by byl jej dříve předtím nenáviděl. Uteče do jednoho z těchto měst a zůstane naživu:

Zadruhé, Bůh přikázal, aby lidé, kteří spáchají *ratsach*, tak aby byli postaveni před stejnou věc.

Num 35:30 Kdokoliv by zabil člověka, podle svědectví svědků **bude ten** vrah [H7523 ratsach] **zabit** [H7523 ratsach]. Jeden svědek nebude vypovídat proti člověku, aby byl usmrčen.

Jak je možné, že Bůh mohl vydat příkaz k věcem, které Desatero přikázání zakazuje? Stručně řečeno, Bůh mohl v Písmu přikázat jakoukoli formu smrti, protože On se snaží zajistit (upevnit) *rozsudek* smrti proto, aby poskytnul milost, ne aby lidi zabíjel. Úplné vysvětlení naleznete v brožuře s názvem *Služba smrti* (orig. Ministration of Death).

Zatřetí, to slovo *muth* [H4191] v Písmu je používáno k popisu vraždy a úkladné (nájemné či zjednané) vraždy. Saul to byl, kdo chtěl Davida nezákonně zavraždit:

1 Sam 19:1 Saul řekl svému synu Jónatanovi a všem svým otrokům, **aby Davida usmrtili** [H4191]. Ale Saulův syn Jónatan si Davida velmi oblíbil. a Jónatan Davidovi oznámil: **Můj otec Saul tě chce usmrtit** [H4191]. Tak se měj ráno na pozor; zůstaň v úkrytu, ať jsi schovaný.

Saul nařídil nezákonnou vraždu kněžstva:

1 Sam 22:17-18 Běžcům, kteří stáli kolem něj, král řekl: Obrat' se a usmrťte Hospodinovy kněze, neboť také jejich ruka je s Davidem. Vždyť věděli, že je na útěku, a neprozradili mi to. Královi otroci však nechtěli vztáhnout ruku a zasáhnout proti Hospodinovým kněžím. **Nato král řekl Dóegovi: Obrat' se ty a zasáhni proti kněžím. Dóeg Edómský se obrátil, sám zasáhl proti kněžím a usmrtil** [H4191] **v onen den osmdesát pět mužů, kteří nosili lněný efód.**

Úkladná vražda Íš-bóšeta:

2 Sam 4:7 Když vešli do domu, ležel na své posteli v ložnici. Bili ho, až ho usmrtili [H4191] a srazili mu hlavu. Pak jeho hlavu vzali a šli celou noc Arabou.

Abšalóm nařizuje nájemnou vraždu svého nevlastního bratra Amnóna:

2 Sam 13:28 Potom dal Abšalóm svým služebníkům příkaz: Dívejte se, a až bude Amnón v dobrém rozmaru z vína a **řeknu vám: Udeřte na**

Amnóna -- usmrťte [H4191] ho a nebojte se. Vždyť jsem vám to přikázal já. Buďte silní a udatní.

Atalie zavraždí všechny královny syny kromě Jóaše:

2 Kr 11:2 [CEP] Ale Jóšeba, dcera krále Jórama, sestra Achazjášova, vzala Jóaše, syna Achazjášova, a unesla ho zprostřed královských synů, kteří měli být usmrceni [H4191], a ukryla ho i jeho kojnou v pokojíku s lůžky. Skryli ho před Ataljou, takže nebyl usmrcen.

Všimněte si překladu v anglické verzi New King James (v češtině CSP):

2 Kr 11:2 Ale Jóšeba, dcera krále Jórama, sestra Achazjášova, vzala Jóaše, syna Achazjášova, ukradla ho zprostřed královských synů, kteří **byli usmrcováni** [H4191], a dala jej i jeho kojnou do ložnice. Skryli ho před Ataljou, takže nebyl usmrcen.

Další úkladná vražda používající slovo *muth* a překlad verze NIV:

2Kr 15:25 Spikl se proti němu jeho kapitán Pekach, syn Remaljášův. **Ubil [H5221]** ho v Samaří v pevnosti královského domu s Argóbem a Arjéem. Bylo s ním padesát mužů ze synů Gileádových. **Usmrtil [H5221]** ho a stal se králem místo něj.

2Kr 15:25 [Bible21] Pekach, syn Remaliášův, jeho pobočník, proti němu zosnoval spiknutí. Vzal s sebou padesát mužů z Gileádu a **zavraždil [H5221]** ho v královském paláci v Samaří a s ním i Argoba a Aria. Poté, co ho **zavraždil [H5221]**, se stal králem místo něj.

Je možné, aby bezbožní takzvaně spravedlivě zabili (ubili, zavraždili) člověka?

Ž 37:32 [MPCZ](Cádé) Zlovolný číhá na spravedlivého a **usiluje o jeho usmrcení [H4191]**.

Žalmy 109:16-17 protože nepamatoval, že má prokazovat milosrdenství, pronásledoval člověka chudého a nuzného a **zkroušeného v srdci chtěl usmrřit [H4191]**. Miloval proklínání, ať na něj přijde! Neměl zalíbení v žehnání, ať se mu vzdálí!

Jeremiáš varuje před těmi, kteří ho chtějí zavraždit:

Jeremjáš 26:13 Nyní dejte do pořádku své cesty a své činy a uposlechněte Hospodina, svého Boha a Hospodin bude litovat zla, které proti vám mluvil. Hle, já jsem ve vaší ruce. Udělejte se mnou to, co je dobré a správné ve vašich očích. Ovšem s jistotou vězte, že když mě dáte usmrtit [H4191], **uvalíte na sebe i na toto město a jeho obyvatele nevinnou krev**, protože mě k vám opravdu poslal Hospodin, abych k vám mluvil všechna tato slova.

Čili slovo *muth* může být skutečně použito ve smyslu vražda a úkladné zabití, a slovo *ratsach* může být použito pro náhodnou smrt. To dokazuje ono nepravdivé tvrzení, že *muth* je nějakým způsobem jen pro spravedlivé zabíjení a *ratsach* pro vraždu.

Úplně naposled, bez ohledu na to jak je obojí definováno, vražda i soudní zabíjení využívají smrtící sílu. Je použití této síly součástí Božího království?

Falešné chápání Boha zahalilo zemi tmou. Bylo třeba zlomit Satanovu zrádnou moc, aby temným mrakem mohlo proniknout světlo a svět se mohl vrátit k Bohu. Toho nebylo možné dosáhnout násilím. **Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády.** Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat ho. Bylo třeba jasně ukázat, že Boží povaha je pravým opakem povahy Satanovy. DA 22 {TV 10.4}

Chápeme významnost tohoto prohlášení? Bůh nemůže využívat smrtící sílu jako součást svého království. Chápeme toto prohlášení stejně jako inspirovaná? Odpovědí na tyto otázky je, že musíme absolvovat naše vlastní studium Písma svatého. Řekl bych, že nejdokonalejším příkladem odmítnutí využití smrtící síly je Ježíšův pozemský život. Přijímáme Ježíšova slova?

Matouš 5:39 Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář.

Demonstroval Ježíš tohle jako součást Svého charakteru? Zadruhé, pokud je justiční zabíjení součástí Boží povahy, poté muselo být odhaleno v pozemském životě Ježíše. Přesto nám není nikde vyjevono, že by Ježíš pečlivě odměřoval život oné osoby a poté ji odsoudil na smrt.

Jaká odpověď může být dána osobě, která řekne Pánovi: „Následoval jsem tvého příkladu skrze Starý zákon, a proto jsem tedy činitele zlého usmrtil.“ Bude této osobě řečeno: „Následoval jsi špatného příkladu, tato část Písma není určena pro tebe, abys ji následoval.“ Vidíte, jak komplikované to najednou je?

Doufám, že jste se dostali do bodu, kde vidíte tamty velké rozpory, jež se v Písmu svatém nacházejí, totiž když sami sobě umožníme věřit, že Bůh využívá smrtící sílu a lidi vyhlazuje (hubí). Učiníme-li tak, toužíme pokleknout a požádat Otce o vysvětlení těchto zřejmých rozporů. Zdá se, že Bible prostě učí, že Bůh využívá smrtící síly na lidech, ale pokud toto následně přijmeme, výsledkem nám bude ohromný konflikt při pokusu sladit si celou Bibli dohromady.

Sčítání lidu izraelského

Začněme příběhem, ve kterém David spočítal izraelský lid. Jak chápeme následující verš? Jak Bůh přinutil Davida sečíst Izrael?

2. Samuelova 24:1 Hospodinův hněv znovu vzplál proti Izraeli a podnítil proti nim Davida slovy: Jdi a spočítej Izrael a Judu.

Podíváme-li se na stejný příběh na jiném místě, dočteme se následující:

1. Paralipomenon 21:1 Satan povstal proti Izraeli a navedl Davida, aby spočítal Izrael.

Pokud si přečteme pouze 2. Samuelovu 24:1 a budeme trvat na prostém čtení tohoto textu, musíme si říct, že to Bůh sám vedl Davida, aby spočítal lid a v souvislosti s tím mělo přijít o život 70 000 Izraelitů. Každá přemýšlející osoba by se okamžitě ptala, jak toto zapadá do myšlenky jakéhosi Boha, jenž tvrdí, že je láska? Slova této pasáže nás nutí se ptát: „Opravdu to Bůh udělal?“

Ti, jež vynaloží úsilí číst dál, objeví pasáž v 1. Paralipomenon 21:1, která vyjevuje, že to Satanovi bylo umožněno pokoušet Davida ke sčítání Izraele. Tímto jsme vyzváni, abychom si tato dvě tvrzení sladili. Docházíme k závěru, že Bůh a Satan pracovali společně na zničení těchto Izraelitů? Abychom našli

rozřešení, musíme jít opět do větší hloubky. Tento proces zkouší lidská srdce za tím účelem, zda opravdu věří, že Bůh je tím milujícím Otcem, nebo neochotným Soudcem či bezcitným tyranem. Ti, kdo vidí v očích Božích milost, nepovolí, drží se pevně, dokud nenaleznou soulad oněch faktů, ostatní tomu rozporu prostě uvěří a prohlásí, že Bůh je milující, i když tyto věci dělá. Nakonec jsou tady ti, kteří pro sebe hledají potvrzení, že Bůh je tyranem, vzdají se dalšího hledání a prohlásí svůj verdikt brzy po začátku zkoumání. Když slunce vychází vysoko na obloze, povrchnost či malá hloubka semínka uvnitř nich způsobí, že to semínko uvadá pod tlakem zdánlivého rozporu.

Jakožto děti Adama jsme zdělili víru, že Bůh je krutý (nemilosrdný, tvrdý) a tyranský. Adam tuto informaci obdržel od Satana. Proto utíkal a skrýval se v zahradě. Báł se, že Bůh ho za jeho hřích zabije a dal tak Satanovi moc nad námi skrze strach ze smrti.

Židům 2:14-15 Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Ďábla, (15) a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

Poznání lidu Božího bylo zaslepeno, protože Satan nepravdivě vylíčil Boží povahu. Náš dobrý a laskavý Pán, byl představován lidu s vlastnostmi Satana a lidé, kteří hledali pravdu, tak dlouhou dobu měli v úctě Boha ve zcela mylném pojetí, takže se velmi těžko dá rozptýlit mrak, který zahaluje Jeho slávu z jejich pohledu. 1SM 355

Hřích se rozhojnil

Jak se náš nebeský Otec vypořádává s těmito falešnými obviněními vůči Němu, jež jsou vryta do přirozenosti našich srdcí?

Římanům 5:20 Do toho vstoupil Zákon, aby se provinění rozhojnilo. A kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost.

Náš Otec způsobuje, aby přestoupení narůstala. Jak toho docílí? Umožňuje, aby zákon vstoupil v platnost. Když se zákon dostane do přirozeného člověka, jak bude člověk tento zákon číst?

Jakubův 1:23-24 Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář; (24) podíval se totiž na sebe a odešel, a hned zapomněl, jaký byl.

Ten přirozený člověk čte slovo Boží a jak tak čte, jeho přirozené myšlenky o Bohu narůstají. Toto přirozené myšlení o Bohu coby tyranovi narůstá (je zesíleno) až do bodu, kdy člověk musí učinit volbu. Stane-li se činitelem Slova, začne vidět jiný Boží obraz, který však je v rozporu s jeho přirozeným myšlením. Poté je mu nabídnuta příležitost, aby umožnil rozhojnění milosti či prostě možnost kráčet dále po své cestě a zapomenout jaké člověčí povahy je.

Bible je napsána způsobem, který umožňuje našim přirozeným lidským myšlenkám růst (stupňovat je). Člověk si pro sebe najde potvrzení, jež usiluje prokázat, totiž že Bůh na lidi používá smrtonosnou sílu, aby je vyhladil. Toto přesvědčení upevňuje myšlenky přirozeného člověka a více je rozvíjí. Tato víra je poté prozkoušena zjevením Ježíšova života a hříšník je pozván, aby vstoupil do Otcova světla skrze zjevení Syna Božího. Toto je význam verše u Jana 16:8. Duch nás usvědčuje z hříchu a poté ze spravedlnosti. Přechod z jedné pozice do druhé vyžaduje zápas, neboť tělo žádá (nebo směřuje) proti Duchu. Uvidí-li však ta duše lásku Boží ve tváři Ježíše Krista, ona zavrhně tělesnou myšlenku využití smrtonosné síly, jakožto součásti Božího království. Zde vidíme úžasnou věc. Ti, kdo se chopí meče Božího slova, tak ti usmrtí svůj starý pohled na Boha – totiž zemřou *tímto mečem*. Kdežto ti, kteří se nevzdají pozice toho „starého člověka“ a budou i nadále obhajovat Boží použití doslovného meče, tak i *tímto mečem zemřou*. Všichni z nás kvůli nějakému meči zahyneme. Kterým mečem zemřete vy?

Jak tedy Satan pokoušel Davida?

David si přes svou prosperitu nezachoval pokorný charakter a víru v Boha, jež pro něj byly tak charakteristickými v dřívější fázi jeho života. Vzhlížel ke svému vystoupení na královský trůn s pýchou. Když vystupoval na trůn dal do kontrastu jejich tehdejší prosperitu s nízkými počty a malou silou a všechnu slávu si přivlastnil pro sebe. Hověl svým ambicím v poddání se pokušení ďábla sečíst Izrael, aby mohl porovnat

jejich dřívější slabost se současným stavem blahobytu. Toto se Bohu znelíbilo a bylo to v rozporu s Jeho přímým rozkazem. Vedlo by to totiž k tomu, aby se Izrael spoléhal na svou sílu v počtech, a nikoli na žijícího Boha. {1SP 385.1}

Jak se Bůh postavil proti Davidovi?

Bůh nemůže pro slávu svého jména ochraňovat ty, kteří působí proti Jeho vůli. 8T 51

David nebyl jediným, kdo oplýval duchem pýchy v souvislosti s rostoucí mocí Izraele.

Styk s pohanskými národy vedl k touze napodobovat jejich zvyky a obyčeje a dosáhnout světské velikosti. Izrael se měl proslavit jako národ Hospodinův. Když však Izraelští zpyšněli a nabývali na sebevědomí, přestal je tento úděl uspokojovat. Začali se spíše starat o své postavení mezi ostatními národy. To nutně muselo vést k pokušení. PP 562.2

I přesto, že Pán skrze Jóaba Davida varoval, od Davida byla odňata ochrana tím, že satan měl umožněno více přístupu pro své pokušení. David odmítal naléhání Ducha, aby následoval přirozenou cestu a díky tomu mohl Satan prolomit onu bariéru andělů, jež obklopovala Izrael. Zde je popsán proces, jak tyto soudy přišly:

Bylo mi ukázáno, že ty Boží soudy nepřijdou na ně přímo od Hospodina, ale takto: Postaví se mimo Jeho ochrany. Varuje je, napravuje, kárá a poukazuje na jedinou bezpečnou cestu. Pak, pokud ti, co byli předmětem Jeho zvláštní péče, budou následovat svůj vlastní kurz nezávisle na Božím Duchu, po opakovaných výstrahách, pokud si vyberou svou vlastní cestu, pak nedoporučí svým andělům, aby bránili Satanovým rozhodným útokům na ně.. 14MR 3

Toto není nedokonalé prohlášení. Říká: „*Bylo mi ukázáno, že ty Boží soudy nepřijdou na ně přímo od Hospodina.* Užití určitého členu (ty soudy) bez kvalifikace (nějaké soudy) nám říká, že se jedná o pevně daný princip, který se perfektně shoduje s tím, jak nám Bible říká, že soud přichází na člověka. Desatero vám popisuje, jak to přesně funguje:

Exodus 20:5-6 Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s trestem navštěvuje vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí, (6) ale prokazují milosrdenství tisícům těch, kdo mne milují a zachovávají mé příkazy.

Exodus 34:7 Zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hřích, jistě však nenechá viníka bez trestu, navštěvuje s trestem vinu otců na synech i na synech synů, na třetí i čtvrté generaci.

Mor je podpisem nepřítele

2. Samuelova 24:15 [Hejčl] I seslal [H5414] Hospodin mor na Israele, od jitra toho až do ustanoveného času, a zemřelo z lidu od Danu až do Bersaby sedmdesát tisíc mužů.

Slovo *seslal* (uvedl, dopustil) je vlastně „*nathan*“, což znamená „dal“ či někdy „vzdal“. Pečlivě se zamyslete nad následujícím veršem ve spojitosti s morem souvisejícím s Boží smlouvou.

Leviticus 26:25 Přivedu na vás meč pomsty, který pomstí smlouvu. Shromáždíte-li se do svých měst, pošlu do vašeho středu mor a budete vydáni [H5414] do ruky nepřítele.

Zde je slovo „*nathan*“ přeloženo jako „vydání“. Pečlivě si prostudujte poslední část verše. Spojka „a“ je přidána dodatečně, tedy by se to mohlo snadno číst:

Pošlu do vašeho středu mor; budete vydáni [H5414] do ruky nepřítele.

To znamená, že když přichází mor, stalo se tak, protože byli předáni do rukou nepřítele.

Žalmy 91:1-3 Ten, kdo přebývá v úkrytu Nejvyššího, přečká noc ve stínu Všemohoucího. (2) Říkám o Hospodinu: Je mé útočiště, má tvrz, můj Bůh, v něho doufám. (3) **On tě uchrání před osidlem ptáčnickovým, před morovou zkázou.**

...**Satan** projevuje svou moc. Ničí úrodu, což má za následek hlad a bídu. **Znečišťuje vzduch smrtelnou nákazou (zkázou), která přináší smrt tisícům lidí.** VDV 381.5

To Satanovi bylo umožněno zničit tyto lidi. Alternativou k tomu je, že to byl Bůh, kdo povolil Satanovi pokoušet Davida a Izraelity a vést je do hříchu, Bůh se poté odvrací a vymlátí 70 000 lidí. Tento postoj však není konzistentní. Satan povstal a bylo mu umožněno pokoušet Davida, protože David nekonal dle Boží vůle. Když David svému pokušení podlehl, dostal Satan větší přístup do Izraele a bylo mu umožněno na něj seslat mor. Přesto toto všechno nevysvětluje tu část o andělovi, který Izraelity pobil.

2. Samuelova 24:16-17 Když anděl vztáhl [H7971 odeslat, upustit] svou ruku na Jeruzalém, aby ho ničil, Hospodin litoval zla a řekl andělu, který působil zkázu [H7483 uvolnit, ujmout, setřást] mezi lidem: Dost. Nyní odtáhni svou ruku. Hospodinův anděl byl u humna Aravny Jebúsejského. (17) Když David uviděl anděla, který pobíjel lid, řekl Hospodinu: Hle, já jsem zhřešil, já jsem spáchal zlo. Ale tyto ovce, co provedly? Ať je tvá ruka proti mně a proti domu mého otce.

Satan je oním nástrojem, který přinesl mor, ale co je tím mečem, který Boží anděl vztáhl na Jeruzalém? Co je mečem, který používá Boží Syn?

Meč Syna Božího

Zjevení 1:16-17 A ve své pravici měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč a jeho tvář jako když slunce září ve své síle. (17) Když jsem jej spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I položil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední.“

Vidíme reakci apoštola Jana, když uviděl tvář Syna Božího a meč, který vycházel z jeho úst. Co to bylo za meč?

Židům 4:12 Neboť Boží slovo je živé, činné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až do rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce.

Máme nějaký příklad toho, jak Kristus tímto mečem vládí?

Z jeho tváře lze vyčíst rozhořčení, vážnost a moc. Pozornost lidí se obrací k němu. Pozvedají se k němu i zraky nepoctivých obchodníků. Nemohou od něho odtrhnout oči. Cítí, že tento muž čte jejich nejvnitřnější myšlenky a zná jejich skryté pohnutky. Někteří si chtějí

zakrýt tvář, jako by na ní měli napsané všechno zlo, kterého se kdy dopustili a které by jeho pronikavé oči mohly odhalit. TV 97.1

Ruch utichá. Smlouvání a dohadování ustává. Všude se rozhostilo nepříjemné ticho. Všech se zmocnila bázeň. Cítí se, jako by stáli před Božím soudem a měli se zodpovídat ze svých skutků. Hledí na Krista a vidí, jak z lidského těla vyzařuje božství. Majestát nebe stojí před nimi jako soudce v poslední den. Zatím ještě není obklopen slávou, která jej potom bude provázet, ale má stejnou moc číst v lidském srdci. Očima přehlíží dav a zkoumá každého jednotlivce. Jeho postava jako by je všechny převyšovala nekonečnou důstojností, jeho tvář jako by ozařovalo božské světlo. Náhle promluvil a jeho jasný zvučný hlas – který kdysi na Sínaji vyhlásil zákon, jež nyní kněží a přední muži přestupují – se s ozvěnou nese chrámem: „Prýč s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ TV 97.2

Pomalou sestupuje ze schodů a zvedá důtky z provazů, které našel u vchodu do posvátných prostor. Prikazuje obchodníkům, aby opustili chrámové nádvoří. **S nebývalou horlivostí a přísností převrací stoly penězoměnců.** Mince padají a hlasitě cinkají o mramorovou dlažbu. Nikdo se neodvažuje pochybovat o jeho moci. Nikdo si nedovolí sbírat své nepoctivé peníze. **Ježíš nikoho neudeřil, ale obyčejné důtky v jeho ruce působí na lid stejně hrozivě jako ohnivý meč.** Chrámoví úředníci, vypočítaví kněží, dohazovači a obchodníci s dobytkem **utíkají pryč i se svými ovce a voly, jen aby unikli jeho soudu.** DA 157, 158 {TV 97.3}

Davu se zmocňuje panika, všichni cítí, že je zastínilo božství. Z vybledlých rtů se ozývají zděšené výkřiky. Dokonce i učedníci se chvějí. Naplnila je posvátná bázeň, protože Ježíš mluvil a jednal jinak, než byli zvyklí. TV 97.4

K těmto 70 000 lidem, kteří čelili hněvu zhoubce, přistoupil Duch Boží s hlubokým usvědčením o hříchu, a to proto, aby mohli činit pokání. Dílo tohoto hlubokého usvědčení je naléhavé, protože pokud odmítnou uposlechnout toto dílo Ducha, budou naprosto nechráněni a stanou před Satanem – zhoubcem. Stejně jako ti lidé při vyčištění chrámu i oni od Ježíšovy přítomnosti utíkali. V tomto případě těch 70 000 lidí, oni utekli od Ježíšovy přítomnosti přímo do rozpřáhlé náruče Satana, jenž je pobil morem či

nákazou. Bývali se mohli kát za své hříchy a požádat Boha o odpuštění, ale oni z Jeho přítomnosti utekli a výsledkem toho jim byla smrt.

Toto je stejný proces jako to, co Bůh řekl, že učiní Kanaáncům.

Exodus 23:27-28 (B21) Pošlu před tebou svou hrůzu. Každý národ, k němuž přijdeš, rozvrátím. Všechny tvé nepřátele obrátím před tebou na útěk. (28) Pošlu před tebou také sršně, aby před tebou vyhnali Hivajce, Kananejce i Chetejce.

Posílání strachu je usvědčením z hříchu, což bezbožným nahání hrůzu. Sršni představují bodání špatného svědomí ztrápeného pocitem viny. Tato píchnutí je vyhánění z Boží přítomnosti přímo do náruče nepřítele. Kdyby však činili pokání a stali se jako malými dětmi, mohli být zachráněni. V případě chrámu, ne každý ho opustil a přesto ten meč pocítili všichni.

Když utekli, zůstali v chrámu chudí. Ti nyní hleděli na Ježíše, z jehož tváře vyzařovala láska a pochopení. Se slzami v očích řekl chvějícím se lidem kolem něho. „Nebojte se, já vás vysvobodím a vy mě budete oslavovat. Proto jsem přišel na svět.“ Lidé se tlačili ke Kristu a úpěnlivě prosili: „Pane, požehnej mi.“ Slyšel každého. S nekonečným soucitem se skláněl k trpícím. Na všechny se dostalo. Všichni byli uzdraveni ze svých nemocí. Němým se otevřela ústa a vzdávali mu chválu, slepí hleděli do tváře svého Zachránce. Srdce ztrápených bylo potěšeno.
DA163 {TV 99.3,4}

V příběhu o sčítání lidu izraelského tedy vidíme poslední snahu zachytit ty, jež padali do Satanova náručí, že Duch Boží k nim přišel s touhou vyčistit jejich srdce od hříchu, aby tak mohli být spaseni. Když odmítli, Ježíš vyslovil ta smutná slova: „Hle, váš dům se vám zanechává pustý.“ Slovo pro meč v hebrejštině ve skutečnosti znamená „sucho, suchost“ a když se ty duše zcela vzepřely Kristu, byl přinucen je přenechat do rukou Satana, protože Kristu nepovolili vstoupit.

Zvažte také, že Satan řídil srdce těchto lidí. Kristus se k nim naposledy pokusil dosáhnout. Satan však byl odhodlán svou kořist neztratit, a když lidská srdce zamítla Kristovi vstup, Satan usiloval o pojištění těchto duší tím, že si raději vzal jejich životy, než aby podstoupil riziko, že se budou za své hříchy kát.

Neznáme přesné detaily tohoto případu, ale není složité z něj vyvodit jeho principy.

Vzneseno je obvinění: „Zduchovňuješ (spiritualizuješ) texty Písma svatého.“ Bible využívá slova „meč“ a my bychom jej měli brát doslova. Zaprvé, byl to mor, co zabilo ty lidi. Nebyli zabiti fyzickým mečem v rukách anděla. Zadruhé, je po nás vyžadováno, abychom si veškeré informace spojili dohromady a poté si utvořili náš závěr. Pečlivě si všimněte 11. pravidla Williama Millera, týkající se tohoto bodu.

Jak vědět, kdy je nějaké slovo užito obrazně. Pokud to slovo dává smysl tak jak stojí a *není v rozporu s prostými zákony přírody*, poté musí být chápáno doslovně, pokud je tomu však jinak, je myšleno obrazně.

Jelikož lidé umírali na mor, ten zmíněný meč v rukách anděla musel mít jiný význam. Bible nám říká o meči, jenž Ježíš v několika případech využil, a tím mečem je Slovo Boží. Již jsme popsali, jak anděl udeřil mečem lidi, kteří přesto však zemřeli na mor. Tím mečem je Slovo Boží, jež lidi usvědčilo. Takto je anděl Páně udeřil (ztrestal). Odmítli umřít sami sobě skrze tento meč, a tak je Duch Boží opustil a ničitel zhoubce si vzal jejich životy. Toto je zcela v souladu s tím, co nám říká inspirace.

V těchto časech je Bohu vyjevováno více, než jen běžné opovržení. Lidé ve své drzosti a neposlušnosti dosáhli bodu, jenž ukazuje, že pohár jejich nespravedlnosti téměř přetekl. Mnozí z nich přešli hranici milosrdenství. Brzy Bůh prokáže, že je vskutku žijícím Bohem. Andělům řekne: „Nadále již nebraňte Satanovi v jeho ničivých snahách. Nechť jeho zlomyslné dílo dopadne na neposlušné děti, neboť pohár jejich nespravedlnosti přetekl. Postoupili po schůdcích špatnosti o krok výše, přidávají denně ke své bezzákonosti. Již nebudu zhoubci bránit ve vykonání jeho díla.“ RH 17. září 1901

Připomeňme si, že to bylo odmítnutí u těch, kteří Ježíši naslouchají, přijmout symbolický význam Ježíšových slov, když přitom ten doslovný význam byl chápán jako extrémně násilný a nepřirozený.

Jan 6:53-55 Ježíš jim tedy řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě

život. (54) Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den. (55) Neboť mé tělo je pravý pokrm a má krev je pravý nápoj.

Odpověď mnohých byla následující:

Jan 6:66 Z tohoto důvodu mnozí z jeho učedníků odešli zpět a už s ním nechodili.

Odpovíme si na tyto starozákonné příběhy „reakcí čísla 666“ a neaplikujeme správně Millerovy pravidla a dopustíme se násilí vůči přírodním zákonům? S těmito zásadami v paměti se přesuňme k dalšímu příběhu, ve kterém jistý anděl pobil 185 000 asyrských vojáků.

Zničení asyrské armády

2. Královská 19:35 I stalo se oné noci, že vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc mužů. Když lidé časně ráno vstali, hle, ti všichni byli dočista mrtví.

Pozorně si všimněte, že je řečeno: „Hospodinův anděl je pobil a ráno byli všichni nalezeni mrtví.“ Není nikde řečeno, že je Hospodinův anděl udeřil a ihned byli mrtví. Duch proroctví nám říká, co se stalo, když byli tito vojáci bití:

Když uslyšeli hluk blížícího se vojska, dříve než se husité vůbec objevili, padla na křížáky hrůza. Knížata, velitelé i prostí vojáci odhazovali zbraně a přechali na všechny strany. Marně se papežský legát, který tažení vedl, snažil znovu zorganizovat vystrašené a rozprchlé vojsko. Nakonec byl sám stržen proudem přehajících. Jeho armáda se rozutekla a vítězové znovu získali tučnou kořist. VDV 81.4

Obrovské vojsko, vyslané nejsilnějšími národy Evropy, vojsko statečných válečníků, vycvičených a vybavených k boji, tak po druhé uprchlo bez jediné rány před obránci malého a do té doby slabého národa. Byl to projev Boží moci. **Vetřelce zachvátila [udeřila] nadpřirozená hrůza. Bůh, který porazil faraónova vojska u Rudého moře a obrátil na útěk Madjánská vojska před Gedeonem a jeho třemi sty muži, který jedné noci přemohl vojska pyšné Asýrie,** napřáhl opět svou ruku, aby zmařil moc utlačovatele. „Tuť se náramně strašiti budou, kdež není strachu. Bůh zajisté rozptýlí kosti těch, kteříž

tě vojensky oblehli; zahanbíš je, nebo Bůh pohrdl jimi.“ (Ž 53,6) VDV 82.

Ty příběhy o Egyptánech, Midjancích a Asyřanech jsou zde složeny dohromady a všechny představují vyobrazení Boží moci, která zachvátila nepřítele nadpřirozenou hrůzou. Tato hrůza je usvědčení z hříchu v duši, jak jim Duch touží přinést pokání a odvrátit je od jejich zlých skutků. Když tento meč dopadá, způsobuje to, že vojáci padají k zemi jako mrtví.

Matouš 28:2-4 A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něm. (3) Jeho vzhled byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. (4) **Strachem z něho se strážci roztřáslí a zůstali jako mrtví.**

„Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Jan 18:4,5. Vtom se mezi dav a Ježíše postavil anděl, který před chvílí Spasitele povzbuzoval. **Ježíšovu tvář ozařovalo nebeské světlo a sestoupil na něho stín ve tvaru holubice. Vražedný zástup nemohl v přítomnosti nebeské slávy vydržet ani chvíli.** Lidé ohromeně ustoupili. Kněží, starší, vojáci i Jidáš padli na zem jako mrtví. {DA 694.5} {TV 442.7}

Víme, že ti vojáci, kteří střežili Ježíšův hrob, nezemřeli ze svého vyděšení, protože se mohli nahlásit židovským vůdcům.

Mt 28:12-15 Ti se shromáždili se staršími, poradili se a dali vojákům hodně peněz se slovy: „Rekněte: ‚Jeho učedníci přišli v noci, a když jsme spali, ukradli ho.‘ Doslechne-li se o tom vladař, my [ho] uchlácholíme a vás zbavíme starostí.“ Oni vzali peníze a učinili, jak byli poučeni. A tato zpráva je mezi Židy rozšířena až do dnešního dne.

Když spravedlivý Daniel uviděl anděla Gabriela, padl k jeho nohám jako mrtvý a Gabriel ho posílil, aby v jeho přítomnosti mohl stát.

Da 10:8-11 zatímco já zůstal sám. Jakmile jsem spatřil to veliké vidění, nezůstala ve mně síla, **má důstojnost [znamenitost, sláva] rázem přišla vniveč a nedokázal jsem se vzbopit.** Pak jsem uslyšel hřmot jeho slov, a jak jsem ten hřmot jeho slov zaslechl, **už jsem tvrdě spal na tváři. Když jsem tak byl tváří k zemi,** vtom se mě dotkla ruka,

otřásla mnou a pozvedla na kolena a dlaně mých rukou. Promluvil ke mně: Danieli, muži převzácný, pochop ta slova, která ti budu říkat, a postav se zpříma, neboť jsem byl teď vyslán za tebou. **Když ke mně to slovo promlouval, stál jsem a třásl se.**

V přítomnosti svatého anděla byla odhalena skutečná realita Danielovy lidské hříšné přirozenosti (povahy) a jeho znamenitost nebo charakter byl ve srovnání s andělem odhalen jako stále zkažený. Pokud je to případ spravedlivého člověka, co máme říci v případech bezbožných?

Když tělo přijme přílišný děs (úlek), imunitní systém je vystaven velkému tlaku, a pokud je ten tlak udržován po dlouhou dobu, tělo se začne rozpadat. Poté, co těch 185 000 vojáků spatřilo anděla Páně (Hospodinova), byla jejich obranyschopnost těla oslabena a oni se stali náchylnými na nemoce. Historik Josephus vysvětluje, co se stalo dál.

5. „Teď, když se Sancherib (Sinacherib) vracel ze své egyptské války do Jeruzaléma, našel svou armádu pod svým generálem Rabsacem v nebezpečí [moru], protože Bůh poslal na jeho armádu morovou chorobu a hned první noc obležení, sto osmdesát pět tisíc spolu s jejich veliteli a generály, bylo zničeno. Král byl tedy při této katastrofě ve velkém strachu a ve strašné agónii; a tím, že byl ve velké bázni o celé své vojsko, uprchl se zbytkem svých sil do svého vlastního království a do svého města Ninive; a když tam chvíli pobýval, byl zrádně napaden a zemřel rukama svých starších synů, (4) Adrameleka a Saresera, a byl zabit ve svém vlastním chrámu, který se jmenoval Araske. Josephus, Židovské Starožitnosti, Kniha 10, Kapitola 1, Část 5.

Tohle potvrzuje i Duch proroctví.

"Tehdy vyšel Hospodinův anděl a pobil v asyrském táboře 185 000 mužů. Ráno vstali, a hle - všude samé mrtvolky!" [Iz. 37:36, B21]. **Věk, postavení nebo vliv nemohou ani jednoho z nás zachránit před náhlými nemocemi a pohromami, pokud Pán řekne: „Dokonáno jest“** 16MR, s. 16, 17.

Ten nadpřirozený děs, který vojáci zažívali, byl jednoduše díky uvědomění si jejich bezbožnosti, když se dostali do přítomnosti svatého anděla. Anděl je nemusel udeřit, stačilo, aby se před nimi ukázal. Byly to jejich vlastní hříchy a

pocit viny, který na ně okamžitě přišel, co jim způsobilo tak strašný strach. Tohle oslabilo jejich obranyschopnost těla a celým táborem se začal šířit mor a oni zemřeli.

Víme, že při Druhém příchodu jsou bezbožní zničeni jasem příchodu Krista. Tohle znamená, že jim bude zjeven Kristův charakter, což hříšníkům uvnitř způsobí ohromné mučení. Tato muka přichází, protože hříšník odmítá činit pokání. Jejich srdce podlehla strachu. Popis tohoto procesu je zaznamenán v apokryfní knize 2. Ezdrášova (v češtině nazvaná 4. Ezdrášova). Tato kniha byla zmiňována několika průkopníky adventismu a Ellen Whitová prohlásila, že na konci posledních dní tomuto moudří porozumí. Viz 15 MR 66.

4. Ezdrášova 13:10-11 (BKR apokr.) Vypustil z úst jako dechutí ohně, a duch plamene z rtů jeho, a z jazyka vypouštěl jiskry a bouře, I smísilo se to všecko spolu, to dechutí ohně a duch plamene, a množství bouře. (11) I udeřilo to úprkem na to množství lidu, kteréž hotovo bylo bojovati, a popálilo všechny, takže tudíž nic nebylo viděti z nesčíslného množství, kromě toliko prach a smrad dýmu, a vida to, užasl sem se.

4. Ezdrášova 13:15 A nyní ukaž mi ještě výklad snu toho.

4. Ezdrášova 13:34-38 I sběře se v jedno počet nezčíslný, jakožto chtějících dotříti a vybojovati ho; (35) Ale on státi bude na vrchu hory Sion; (36) Nebo Sion přijde, a ukáže se všechněm připravený a vystavený, jakž si viděl horu vytesanou bez rukou. (37) On pak Syn můj trestati bude nálezky národův a bezbožnosti jejich, kteréž je zachvátí jako vichřice; pro zlé *pravím* smyšlenky jejich, a ukrutnosti k plameni podobné, pro něž se počnou trápiti; (38) A tak zkazí je bez práce skrze Zákon kterýž ohni připodobněn jest.

Pobití Asýřanů Hospodinovým andělem naznačuje, že Slovo Boží usvědčilo tyto muže z jejich hříchů. Dopadlo na ně jakožto obrovská bouře a jejich odmítnutí pokání jim způsobilo bolest.

Zjevení 16:9-11 Lidé byli ožehnuti velikým žárem a proklínali jméno Boha, který měl moc nad těmito ranami, ale neobrátili se, aby mu vzdali slávu. (10) Pátý anděl vylil svou misku na trůn šelmy, a její království

se zatmělo; lidé se bolestí kousali do jazyka (11) a proklínali nebeského Boha pro své bolesti a pro své vředy, ale neodvrátili se od svých skutků.

Byli zničeni „bez práce dle zákona, což je“ přepis Božího charakteru. Není to ten samý oheň, který spolkl Nadába a Abihú, kteří vyšli ze svatyně? I když je oheň strávil, byli vyneseni ven v jejich suknicích.

Leviticus 10:2-5 I vyšlehl oheň od Hospodina a strávil je; zemřeli před Hospodinem. (3) Mojžíš řekl Áronovi: To je to, co promluvil Hospodin: Prostřednictvím těch, kteří se ke mně přibližují, dosvědčím svou svatost a oslavím před vším lidem. Áron mlčel. (4) Mojžíš zavolal Míšaela a Elsáfana, syny Áronova strýce Uziela, a řekl jim: Přistupte a odnesťte své bratry od svatyně na místo ven za tábor. (5) **Přistoupili tedy a odnesli je v jejich suknicích na místo ven za tábor**, jak řekl Mojžíš.

Dalším způsobem, jak víme, že toto pobití (udeření) je usvědčením hříchu, je následující užití tohoto slova:

1. Samuelova 24:5 Potom se však stalo, že **Davida trápilo** [H5221] svědomí kvůli tomu, že odřízli okraj Saulova pláště.

2. Samuelova 24:10 Avšak **Davida trápilo** [H5221] svědomí potom, co sečetl lid. David řekl Hospodinu: Velmi jsem zhřešil tím, co jsem učinil. Nyní, Hospodine, odejmi, prosím, vinu svého otroka, neboť jsem jednal velice bláznivě.

Stejně slovo je užito ve 2. Královské 19:35.

2. Královská 19:35 I stalo se oné noci, že **vyšel Hospodinův anděl a pobil** [H5221] v asyrském táboře sto osmdesát pět tisíc mužů. Když lidé časně ráno vstali, hle, ti všichni byli dočista mrtví.

Slovo *bít, pobít, udeřit* tedy jistě může znamenat i usvědčení z hříchu.

Herodova smrt

Poslední příběh na našem seznamu je Herodova smrt.

Skutky 12:23 A ihned jej udeřil Pánův anděl za to, že nevzdal slávu Bohu: byl rozežrán červy a zemřel.

Stejný anděl, který sestoupil z nebe, aby zachránil Petra, přinesl Herodovi poselství o Božím hněvu a soudu. Dotkl se Petra, aby ho probudil ze spánku; bezbožnému králi však zasadil jinou ránu. Svým úderem ho pokořil a vykonal trest všemocného Boha. **Herodes zakusil trestající Boží soud a umíral za velkého duševního a tělesného utrpení.** AA 152.1 { PNL 86.6 }

Díky našim předešlým příkladům je tento příběh jednoduché vysvětlit. Herodes přestoupil zákon a porušil věčnou smlouvu. Boží slovo jej hluboce odsoudilo za jeho hříšné chování, aby jej přivedlo k pokání. Toto usvědčení mu způsobilo agónii myslí, ale pokání odmítl činit. Satanovi tak bylo umožněno jej zabít nákazou.

Satan projevuje svou moc. Ničí úrodu, což má za následek hlad a bídu. **Znečišťuje vzduch smrtelnou nákazou, která přináší smrt tisícům lidí.** Tyto katastrofy budou stále častější a rozsáhlejší. Rány přijdou na lidi i zvířata. „Truchlit, vadnout bude země ... Nejvznešenější z lidu země bude chřádnout. Zhanobena je země svými obyvateli, **neboť přestoupili zákony, změnili nařízení, porušili věčnou smlouvu.**“ Izaiáš 24:4,5. GC 589.3 { VDV 381.5 }

Herodes byl předán do rukou nepřítele, neboť porušil smlouvu.

Leviticus 26:25 Přivedu na vás meč pomsty, který pomstí smlouvu. Shromáždíte-li se do svých měst, **pošlu do vašeho středu mor a budete vydáni do ruky nepřítele.**

Kristus vynesl na Heroda meč Svého Slova. Herodes se odmítl kát, a proto byl odevzdán do rukou nepřítele, jenž na něj poslal mor. Jaký je rozdíl mezi úderem, jenž obdržel Herodes ve srovnání s Petrovým? Petr měl čisté svědomí, Herodes nikoliv. Když se Petr probudil, nebyl plný strachu z přítomnosti anděla. Herodes zažil něco zcela jiného. Neboť pro něj to bylo jako zahřmění.

Jan 12:28-29 Otče, oslav své jméno! Z nebe se ozval hlas: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ (29) **Zástup, který tam stál a uslyšel to, říkal: „Zahřmělo.“ Jiní říkali: „Anděl k němu promluvil.“**

To bití, které mohlo znít jako slabý hlásek, však Herodovi znělo jako hřmění a vyděsilo jej k smrti. Ti, kteří stále věří, že to byl anděl, jenž proti Herodovi využil smrtonosné síly, tak ti si musí sladit všechny ostatní inspirované pasáže a přitom si udržet Ježíšův charakter jakožto náš dokonalý příklad, který můžeme napodobovat, a dokázat, že použití smrtonosné síly je v souladu s následujícím prohlášením:

Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. DA 22 {TV 10.4}

Je vznášeno obvinění, že tohle je zduchovňování nebo spiritualizování Bible. Odpovědí na to je, že se snažíme vzít vše, co nám Inspirace říká a utvořit si závěr, který by byl v souladu s Božím charakterem, jenž je odhalen skrze Krista. Aby skutečně k souladu došlo, ti, kteří si vynucují číst Písmo povrchně, musí věřit, že Bůh posílá zlé duchy, aby lidstvo mučili stejně, jako to bylo v případě Saula; nebo že Bůh zaměstnává zlé anděly, aby pro něj pracovali jako v knize Žalmů 78:49 či snad že posílá lživé duchy, aby zabili Achaba, jak je řečeno v knize 1. Královská 22:22. Můžeme k tomu ještě přidat, že takovéto čtení odhaluje, že to Bůh zatvrzuje lidská srdce a sesílá na ně silné bludy. Je tohle opravdu tím nejlepším způsobem čtení Písma svatého?

Vidíme, že bití lidí andělem, které vede ke smrti, tak to nastává, když Boží Slovo usvědčilo lidi z hříchu. Muka vlastní hříšnosti způsobují agónii myslí. Přítomnost moru značí, že Duch Boží byl odejmut a zhoubce vykonal své dílo, neboť Bůh přestává chránit ty, jež odmítají činit pokání. Je to hřích, který trestá hříchem. Andělé Boží jsou naplněni Duchem Kristovým. Dodržují Otcova přikázání a nevládnou doslovným mečem. Jsou mocní ve Slově Božím a jsou naplněni Ježíšovou spravedlností. Jejich čistota, láska a svatost jsou hrůzou bezbožnosti hříšníkům a jejich svatost vzbuzuje hrůzu v srdcích nespravedlivých. Jejich svatost je jejich hlavní mocí, přesto však mají také moc držet v šachu síly zlých andělů.

Tázala jsem se mého doprovázejícího anděla, co znamená všechno to, co jsem slyšela a co ti čtyři andělé mají vykonat. **On mi řekl, že Bůh zadržuje moci a že dal těm andělům rozkaz ohledně záležitostí na**

zemi, že ti čtyři andělé měli od Boha moc držet čtyři větry země a oni ty větry chtěli rozpustit. EW 38.

Proto mají ti dobří spravedliví andělé tak obrovskou moc. Když je jim přikázáno upustit (zahodit) zbraně, mohou vypustit (propustit) úplnou sílu Satanova hněvu. I když si to nepřejí udělat, učiní tak, je-li jim to přikázáno. To se však může stát pouze tehdy, pokud nějaká osoba odmítne naslouchat Božímu varování a vytrvale porušuje Jeho přikázání. Po letech dlouhého utrpení Boží Duch ochabne či zeslábně a umožní hříšníkovi mít pána, kterého si zvolil.

Ničivá síla dobrých a zlých andělů

Zde je další citát, který potřebujeme zvážit.

Jediný anděl usmrtil všechny prvorozené Egyptanů a naplnil zemi smutkem a naříkáním. Když David přestoupil zákon Boží tím, že provedl sčítání lidu, způsobil jediný anděl strašnou zkázu, kterou byl jeho hřích potrestán. **Tutéž ničivou moc, kterou projevili svatí andělé, až Bůh vydá příkaz, projeví zlí andělé, až Bůh dopustí.** Tyto síly jsou již připraveny a čekají jen na božské dovolení, aby mohly šířit všude zkázu. GC 614.2 {VDV 396.4}

Povrchní čtení této pasáže napovídá, že to nebeský anděl zahubil prvorozené v Egyptě a způsobil hrozivé ničení Izraele, když David nechal spočítat lid. Budeme-li číst více v souvislostech, uvidíme něco zcela odlišného.

Nejdříve si všimněme struktury tohoto odstavce. Jsou zde poskytnuty dva příklady ničení.

1. Zabití prvorozených v Egyptě.
2. Zničení Izraele za Davidův hřích

Poté je učiněn odkaz na ničivou sílu. Stejná ničivá síla, jež byla uplatněna Božími anděly na příkaz Boha je použita i zlými anděly, až to Bůh dovolí. V souvislosti se spojením těchto dvou příkladů destrukce s dobrými anděly, musí být toto frázování obráceno. Tedy by se četlo takto:

Jediný anděl usmrtil všechny prvorozené v Egyptě a naplnil zemi smutkem a nářkem. Když David přestoupil Boží příkaz tím, že nechal sečíst lid, způsobil jediný anděl strašnou zkázu, jako trest za jeho hřích. *Ta samá ničivá moc projevená zlými anděly, až to Bůh povolí, bude projevena svatými Božimi anděly, až přijde rozkaz od Boha.* Tyto síly jsou již připraveny, a pouze čekají na božský příkaz, aby, mohly zahájit dílo všeobecné zkázy. GC 614.2 {VDV 396.4} upraveno.

Ta skutečnost, že Ellen Whiteovou je nejprve zmíněna síla dobrý andělů a až poté vysvětlena ničivá síla zlých andělů, je velmi důležitá.

Čtení v kontextu

Když si nyní přečteme tuto pasáž v souvislosti s předešlymi odstavci, dává naprostý smysl.

Až Kristus opustí nebeskou svatyni, zahalí obyvatele země temnota. V té době budou muset věřící žít před svatým Bohem bez přimluvců. **Moc, která dosud zadržovala bezbožné, přestane působit, a Satan získá neomezenou nadvládu nad zatvrzelými lidmi.** Boží trpělivost skončila. Svět odmítl Boží milost, pohrdl Boží láskou a pošlapal Boží zákon. Bezbožní lidé zašli za hranici Boží milosti. **Boží Duch, kterému tvrdošíjně vzdorovali, od nich odstoupil. Nebude je chránit Boží milost a budou vydáni napospas Satanu**, který pak zavleče obyvatele světa do závěrečné velké doby soužení. **Boží andělé přestanou bránit průchodu lidských vášní – uvolní se všechno zadržované napětí.** Celý svět bude zatažen do zkázy, jež bude děsivější, než byla zkáza starého Jeruzaléma. GC 614.1 {VDV 396.3}

Jediný anděl usmrtil všechny prvorozené v Egyptě a naplnil zemi smutkem a nářkem. Když David přestoupil Boží příkaz tím, že nechal sečíst lid, způsobil jediný anděl strašnou zkázu, jako trest za jeho hřích. Moc, kterou uplatnili Boží andělé, uplatní – až to Bůh dovolí – také zlí andělé. Tyto síly jsou již připraveny, a pouze Boží svolení jim zabrání v tom, aby mohly zahájit dílo všeobecné zkázy. GC 614.2 {VDV 396.4}

Předchozí odstavec vám dává kontext toho, o čem mluví Ellen Whiteová.

1. Až Kristus opustí nebeskou svatyni

2. Moc, která dosud zadržovala bezbožné, přestane působit, a Satan získá neomezenou nadvládu nad zatvrzelými lidmi.
3. Boží Duch, kterému tvrdošjně vzdorovali, od nich nakonec odstoupil
4. Nebude je chránit Boží milost a budou vydáni napospas Satanu
5. Jakmile Boží andělé přestanou bránit průchodu lidských vášní – uvolní se všechno zadržované napětí.

Celý odstavec hovoří o tom, jak Bůh odejmul svou ochranu a umožnil Satanovi dokonat své ničivé dílo. Ničivé dílo zmíněné v GC 614.1 (VDV 396.3) je tedy o tom, že Bůh dovolí Satanovi zničit ty, kteří odmítají poslouchat a zůstávají vzdorovití. Když poté čteme ty dva příklady v GC 614.2 (VDV 396.4) je evidentní, že ono ničivé dílo je vykonáno Satanem a jeho anděly.

Jediný anděl usmrtil všechny prvorozené v Egyptě a naplnil zemi smutkem a nářkem. Když David přestoupil Boží příkaz tím, že nechal sečíst lid, způsobil jediný anděl strašnou zkázu, jako trest za jeho hřích. VDV 396.4

Uvěříme-li, že to dobří andělé zabili prvorozené v Egyptě a některé z Izraelitů kvůli Davidovu hříchu sečtení Izraele, je potom ta poslední věta poněkud mimo mísu:

Tyto síly jsou již připraveny, a pouze Boží svolení jim zabrání v tom, aby mohly zahájit dílo všeobecné zkázy. GC 614.2 (VDV 396.4)

Použití slov *Boží svolení* koresponduje s frází ... *uplatní také zlí andělé – až to Bůh dovolí* a to završuje myšlenku prvního a druhého odstavce o díle zlých andělů a jejich ničivé destrukci těch lidí, kteří odmítnou uposlechnout Boží výzvy.

Satan – zhoubce prvorozených v Egyptě

V odkazu na egyptské prvorozené je nám řečeno, kdož učinil toto dílo:

„Těsně předtím, než byli v Egyptě pobiti prvorození, Pán dal Izraelitům pokyn, aby nashromáždili své děti do domů a potřeli zápraží a dva boční sloupky dveří krví, takže až bude ten ničící anděl procházet zemí,

rozpozná takto označené domy jako obydlí Kristových následovníků a mine je.

Dnes se také musíme sdružovat s našimi dětmi, pokud je chceme uchránit před ničivou silou **toho Zlého (Satana)**. Konflikt mezi Satanem a Kristem bude nabývat na intenzitě až do konce historie Země. Máme mít víru v Kristovu krev, abychom mohli bezpečně projít časy, které jsou ještě před námi.“ 2SAT 199

Ježíš klepe; otevřeš mu prosím dveře? **Má být (Ježíš) přinucen psát na veřeje dveří - v místo Jeho krve, která očistí uje od všeho hříchu - rozsudek (trest, soudní výrok), který vás ponechává moci ničících andělů? "Je připojen ke svým bůžkům (idolům)." Strážní andělé, „nechte ho být.“ [Ozeáš 4:17.] „Kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechťeli jste.“ [Matouš 23:37.] Ke všem těm, kteří otevrou ty dveře, Ježíš přichází a zmocňuje se jich. Neřeknete: "Pojď, Hospodinův požehnaný! Proč bys stál venku?" [Genesis 24:31.] {Lt30a-1892.29}**

Jakou ničivou silou tedy vládnou Boží andělé? Jak jsme již zaznamenali dříve při vyčištění chrámu, Ježíš vpravdě použil sílu ale pouze na neživé objekty.

Lidé budou i nadále stavět drahé budovy za miliony. Zvláštní pozornost se bude stále upínat k jejich architektonické kráse, pevnosti a stabilitě, s nimiž jsou stavěny, ale Hospodin mi vyjevil, že i přes jejich stabilitu a pevnost postihne tyto budovy stejný osud jako chrám v Jeruzalémě. Ta znamenitá struktura se zhroutí k zemi. **Boží andělé byli vysláni k vykonání díla zkázy, a co nebude strženo dolů, tak tam nezůstane kámen na kameni.** (MS 35, 1906). 5BC 1098.

Když Jericho padlo, žádná lidská ruka se nedotkla jeho zdí, neboť **Boží andělé svrhli zdi opevnění** a vstoupili do pevnosti nepřitele. RH 19. červenec 1892

Všimněte si, jak nebeští andělé pomohli Jonatovi a jeho oděnci:

Andělé nebeští zaštitili Jonatu a jeho druha, bojovali po jejich boku a Filištinští padali před nimi. Země se zachvívala, jakoby se sem blížilo velké množství jezdců a vozů. Jonata v tom poznal znamení božské

pomoci a také Filištinští pochopili, že Bůh zasáhl, aby vysvobodil Izrael. PP 468.2

Jak bojovali andělé nebeští po boku Jonaty? Zaštitili jeho i jeho druha. Jak svatí Boží andělé použili ničivou sílu na Egyptány?

Exodus 14:25 Vyvrátili kola u jejich vozů, takže je vedli s obtížemi. Nato si Egyptané řekli: Utečeme před Izraelci, protože Hospodin bojuje s nimi proti Egyptánům!

Pokud nebeští andělé použili ničivou sílu k zabití lidí, proč vyvraceli kola egyptských vozů? Proč ty lidi prostě nerozdrtili na padrt? Důkaz je zde pro ty, kteří mají uši k slyšení a četli tyto pasáže s modlitbou. Necht' není žádný člověk pomýlen použitím citace z Velkého sporu věků na straně 614.2 (396.4). Ona je vytržena z kontextu, aby z andělů Božích, kteří Boží přikázání dodržují, učinila zabijáky podle lidského vnímání a myšlení. Když tamti andělé boží vyvraceli kola vozů, aby je zpomalili, je tedy možné, že se snažili dodat vojákům odvahu vrátit se, aby se ničení vyhnuli?

Zdi Jericha

V citátu výše jsme si všimli, že zdi Jericha svrhli andělé. Je lákavé předpokládat, že protože andělé svrhli toto opevnění, tak že na těchto zdech byli lidé a tím pádem byli zabití. K podpoře této myšlenky se někdy používají následující citáty.

Jericho holdovalo nejvýstředněji modloslužbě. Obyvatelé byli velice bohatí. Ale všechno bohatství, které jim Bůh dal, pokládali za dary svých bohů. Měli hojnost zlata a stříbra, ale jako předpotopní lidé byli hříšníci, rouhali se, uráželi a svými bezbožnými skutky podněcovali nebeského Boha. Na Jericho měly dopadnout Boží soudy. Byla to pevnost. **Ale vůdce Hospodinových zástupů sám sestoupil s nebe, aby vedl nebeské armády útokem na toto město. Boží andělé se zmocnili mohutných hradeb a zbořili je.**" 3T 264.1.

Ale tento předpoklad je nepravdivý, protože čteme i následující.

Andělé jsou posíláni z nebeských dvorů, ne aby ničili, ale aby dohlédli (na) a střežili ohrožené duše, aby zachránili ztracené, aby přivedli bloudící zpět do stáda. RH 10. května 1906.

Bible nám jasně říká, kdo všechny ty lidi v Jerichu pozabíjel.

Joz 6:20 Tu lid spustil křik, zatroubili na rohy a stalo se, jakmile lid uslyšel zvuk rohu, že spustil velký povyk, hradba se zhroutila na svém místě, lid vystoupil do města, každý přímo vpřed, a to město dobyli. **A zasvětili zkáze ostrím meče všechno, co bylo ve městě, muže i ženy, mládence i starce i býky, ovce a osly.**

Písmo říká, že Jozue a jeho armáda pozabíjeli všechny, kteří byli ve městě. Neříká se tam, že zabili jen ty, co zbyli poté, co mnoho lidí zabili andělé tím, že svrhli zdi. Tyto příběhy jsou psány proto, aby otestovaly naše předpoklady (domněnky) a zjistily, zda věnujeme zvláštní pozornost podrobnostem. Rozhodně se jednalo o útok na město, který měl strhnout zdi města, ale nemůžeme předpokládat, že Kristus a andělé použili sílu k zabíjení lidí, když to Bible výslovně neříká.

Je mou upřímnou modlitbou, abyste tomuto tématu věnovali pečlivou pozornost. Váš anděl strážný se netransformuje do podoby vašeho osobního popravčího, až nadejde váš čas. Stejně jako Ježíš, oni nás milují a učiní vše pro to, aby nás zachránili. To, co mě na andělech tolik udivuje, kromě mnoha jiných věcí, je následující.

Také andělé nalézají v rozdávání radost. Dávají hříšným lidem lásku a neúnavně se o ně starají. Nebeské bytosti se snaží získat lidská srdce a prosvítit temnotu světa světlem z nebes. **Tiše a trpělivě působí na ztracené lidi**, aby je přivedly k co nejužšímu společenství s Kristem. DA 21.1 {TV 10.1}

Služba svatých andělů je tichá, trpělivá, nenásilná a neničivá. Když jim to bude přikázáno, použijí svou sílu, aby pohnuli neživými objekty, ale nepoužijí smrtonosné síly na lidské bytosti, za které zemřel Kristus, neboť Boží království nepoužívá síly. Jen láska probouzí zase lásku. Je pravdou, že oni uposlechnou příkaz, aby přestali chránit. Jak jen složité toto pro anděla musí být. Představte si osobu, kterou chrání po desetiletí. Trpělivě se ji snažili

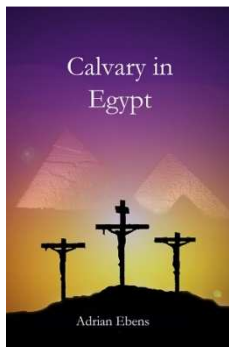
přivést ke světlu a nakonec uslyšeli tato slova: „*Učinil jsem vše, co jsem mohl a stále pro mne nic nemají. Zanech je tedy jejich vlastní vůli a stáhni od nich svou ochrannou ruku.*“ Věrní ke svému pánu i po mnoha letech ostražitosti uposlechnou bez mrknutí oka. Jak bolestivé jejich poslání musí být, ale přesto zůstávají věrnými.

A tak otevřel Hospodin oči služebníka toho, a viděl, a aj, hora ta plná koňů, a vozové ohnivé okolo Elizea.“ 2. Královská 6,15-17. Mezi služebníkem Božím a vojsky nepřítelů byl šik nebeských andělů. **Andělé sestoupili, nadáni velkou mocí, ne aby hubili nebo vyžadovali vzdání úcty, nýbrž aby se tu utábořili a pomohli slabým a bezmocným dítkám Božím.** PK 256.4 {PK 167.5}

Andělé nepřichází na Zemi, aby pranýřovali a ničili, vládli a vzdávali poctu, ale oni jsou posly milosrdenství, kteří spolupracují s Velitelem Pánova zástupu, aby spolupracovali s lidskými činiteli, kteří se vydávají hledat a zachránit ztracené ovce. Andělům je přikázáno, aby se utábořili kolem těch, kteří se bojí a milují Boha. {ST 20. listopadu 1893, odst. 3}

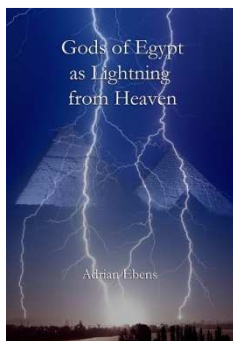
Tak moc se těším, až si s mým strážným andělem promluví v nebi a dozvím se jeho poznatky z naší společné cesty a to, jak mi pomáhal a vedl k Ježíši a Slovu Božímu. Děkuji ti, Pane Ježíši, za mého anděla, který střeží mě a za anděly, jež střeží mou rodinu. Dlužíme Ti toho tolik za Tvé neustálé přímlyvy k Otcí a za tu zádržnou sílu nad čtyřmi větry. Kéž jsme vždy vděční.

Golgota v Egyptě

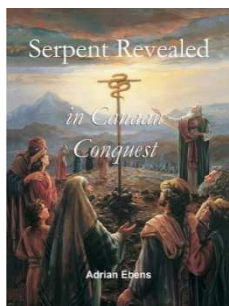
Pečlivě to zvažte. Mysl římských vojáků byla ovládána Satanem, a presto je jejich dech životem, kterým je obdařen každý člověk po příchodu na tento svět. Kristova moc v lidských duších je využívána Satanem k tomu, aby jej mohl přitlouct na kříž. Na moment se zastavte a zvažte to. Jediný výjev římského vojáka držícího kladivo a zarážejícího hřebík do svaté ruky Spasitele, je klíčem k pochopení zkázy Egypta a všech ničivých sil, které zemi zasáhly.

Bohové Egypta jako blesky z nebes

Bible obsahuje několik příkladů lidí odsouzených k ukamenování kvůli jejich přestoupením. Kde se tato praktika vzala? Vnukl Bůh tento nápad Mojžíšovi nebo přišel přímo od zdroje? Je možné, že rozsudky uvalené na Izrael byly spíše spojeny s jejich představami o nich než s Bohem samotným? Je důležité to vědět? Kdo má uši k slyšení ať naslouchá.

Had odhalen v dobytí Kanaánu

Jak se smiřujeme s celosvětovým vyvražďováním národů Izraelem, který pozvedl meč vůči slovu Kristovu?

... Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou

Nejen muži, ale také ženy a děti:

Deuteronomium 2:34 V té době jsme dobyli všechna jeho města a každé město jsme zasvětili zkáze, na muže, ženy i malé děti. Nenechali jsme nikoho přežít.

BIJÍCÍ ANDĚLÉ

Co si vezmeme z prohlášení, jako jsou tato?

Pod Božím vedením mají (andělé) nesmírnou moc. Při jedné příležitosti vyhladili na Kristův příkaz za jedinou noc sto osmdesát pět tisíc mužů asyrské armády. DA 702 (TV 447.1)

Stejný anděl, který sestoupil z nebe, aby zachránil Petra, přinesl Herodovi poselství o Božím hněvu a soudu. Dotkl se Petra, aby ho probudil ze spánku; bezbožnému králi však zasadil jinou ránu. Svým úderem ho pokořil a vykonal trest všemocného Boha. Herodes zakusil trestající Boží soud a umíral za velkého duševního a tělesného utrpení. AA 152 (PNL 86.6)

Opravdu svatí Boží andělé zabíjí lidi? Opravdu vyřkl Kristus slova: „Tito lidé nyní musí zemřít, jděte a popravte je!“ Skryl Ježíš tuto část Božího charakteru, když přišel na zemi? Ježíš když tu byl, tak nikoho nepopravil. Kdyby bylo popravování součástí jeho charakteru (povahy), proč bychom potom objevili při jeho pobytu na zemi toto?

Lukáš 9:56 Neboť Syn člověka nepřišel lidské duše zahubit, ale spasit.

Jan 14:9 Ježíš mu řekl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: „Ukaž nám Otce?““